

Studii biblice

Lecția pentru 2 august

Isus și Toma

***Versetul cheie: „Apoi i-a zis lui Toma: «Pune-ți degetul aici; privește mâinile Mele. Întinde-ți mâna și pune-o în coasta Mea. Nu mai îndoi și crede.»
Ioan 20:27***

***Pasaje biblice selectate:
Ioan 20:24-29***

Apostolul Toma este adesea numit „Toma cel neîncrezător”. Cu toate acestea, lecția de astăzi ne prezintă un ucenic aflat în proces de creștere spirituală. Toma nu fusese prezent la prima apariție a lui Isus în fața celorlalți ucenici. (Ioan 20:24) Când ceilalți au mărturisit: „L-am văzut pe Domnul”, Toma a căutat dovezi înainte de a putea accepta relatarea fraților săi. (Ioan 20:25) El voia să vadă cu ochii lui urmele cuielelor și să atingă rănilile. Poate că sună dur, dar este și o reacție omenească. După o perioadă de doliu, omul se poate teme adesea să nu fie indus în eroare de o speranță reînnoită. Toma nu era dispus să accepte orbește afirmația că Isus înviase. El voia o întâlnire directă, așa cum o trăiseră ceilalți. Ioan 20:19,20

Opt zile mai târziu, ucenicii se aflau din nou înăuntru, cu ușile închise. (Ioan 20:26) Învierea lui Isus nu le ștersese instantaneu frica. Cu toate acestea, Isus a venit și a spus: „Pace vouă”. Aceste cuvinte pline de tandrețe ale Domnului aveau să devină un salut

obișnuit în epistolele nou-testamentare ale lui Ioan, Petru și Pavel, adresate Bisericii primare. Înainte de a se adresa lui Toma, Isus a alinat neliniștea din încăpere, oferind în același timp o lecție valoroasă. Credința nu înseamnă să ne prefacem că nu ne este frică; înseamnă să avem încredere în Cristos cel înviat, care intră pe ușa inimilor noastre.

Isus s-a întors apoi către Toma și a repetat cuvintele versetului nostru cheie: „Pune-ți degetul aici, ... întinde-ți mâna”, făcând referire la propriile criterii ale lui Toma pentru a crede. (Ioan 20:27) Toma nu a fost singurul care, la început, s-a îndoit că Isus înviase. În ziua învierii lui Isus, toți ucenicii erau sceptici. Ei nu au crezut relatarea femeilor. Luca 24:11

Evangelhia după Luca oferă această relatare suplimentară: „Isus Însuși a stat în mijlocul lor și le-a zis: «Pace vouă!» Dar ei erau îngroziți și speriați și credeau că au văzut un duh. Și El le-a zis: «De ce sunteți tulburați? Și de ce vă vin gânduri în inimile voastre? Priviți mâinile Mele și picioarele Mele, căci Eu sunt Acela; atingeți-Mă și vedeți, căci un duh nu are carne și oase, așa cum vedeți că am Eu.» Și, după ce a vorbit astfel, le-a arătat mâinile și picioarele. Totuși, ei stăteau acolo neîncredători, plini de bucurie și uimire. Atunci El i-a întrebat: «Aveți ceva de mâncare aici?» Luca 24:36-41

Mesajul lui Isus pentru toți ucenicii și pentru noi este același pe care i l-a transmis lui Toma: „Nu fi necredincios, ci credincios.” (Ioan 20:27) Îndoiala poate duce la confuzie și suferință, dar aici era vorba de loialitate. Se va încredința Toma lui Isus sau va continua să se abțină? Credința nu înseamnă absența întrebărilor; ci, mai degrabă, înseamnă să

ne punem viețile în mâinile lui Isus în timp ce căutăm răspunsuri.

Toma nu s-a mai abținut, ci a răspuns cu o mărturisire culminantă adresată lui Isus cel înviat: „Domnul meu și Dumnezeuul meu.” (Ioan 20:28). Aici, Toma nu numai că a recunoscut învierea lui Isus, ci și l-a recunoscut pe Domnul său ca Domn. Isus încheie lecția noastră cu aceste cuvinte profunde, adresate fiecărei generații de atunci încoace: „Fericiți sunt cei care nu au văzut și totuși au crezut.” (Ioan 20:29) Nu vom putea niciodată să atingem rănilor lui Isus. Să exercităm însă credința și încrederea în mărturia apostolică, în influența Duhului Sfânt și în lucrarea Domnului înviat de a zidi Trupul lui Cristos.